

ΠΩΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ σὺ κελεύεις σαυτὸν ἐρωτᾶν ἐκάστοτε ὅ τι ἂν τις βούληται, ὡς ἐπιστάμενος ἀποκρίνεσθαι;

ΠΩΛ. Πάνν μὲν οὔν.

B ΣΩ. Καὶ νῦν δὴ τούτων ὁπότερον βούλει ποίει, ἐρώτα 5 ἢ ἀποκρίνου.

XVII. ΠΩΛ. Ἀλλὰ ποιήσω ταῦτα. καὶ μοι ἀπόκριναι, ὦ Σώκρατες· ἐπειδὴ Γοργίας ἀπορεῖν σοι δοκεῖ περὶ τῆς ῥητορικῆς, σὺ αὐτὴν τίνα φῆς εἶναι;

ΣΩ. Ἄρα ἐρωτᾶς ἤντινα τέχνην φημί εἶναι; 10

ΠΩΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐδεμία ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Πῶλε, ὡς γε πρὸς σέ τᾶληθῆ εἰρησθαι.

ΠΩΛ. Ἀλλὰ τί σοι δοκεῖ ἢ ῥητορικὴ εἶναι;

ΣΩ. Πρᾶγμα δὲ φῆς σὺ ποιῆσαι τέχνην ἐν τῷ συγγράμ- 15 C ματι δὲ ἐγὼ ἔναγχος ἀνέγνω.

ΠΩΛ. Τί τοῦτο λέγεις;

ΣΩ. Ἐμπειρίαν ἔγωγέ τινα.

ΠΩΛ. Ἐμπειρία ἄρα σοι δοκεῖ ἢ ῥητορικὴ εἶναι;

ΣΩ. Ἐμοιγε, εἰ μὴ τι σὺ ἄλλο λέγεις. 20

ΠΩΛ. Τίνος ἔμπειρία;

ΣΩ. Χάριτός τινος καὶ ἡδονῆς ἀπεργασίας.

ΠΩΛ. Οὐκοῦν καλὸν σοι δοκεῖ ἢ ῥητορικὴ εἶναι, χαρίζε- σθαι οἷόν τ' εἶναι ἀνθρώποις;

ΣΩ. Τί δέ, ὦ Πῶλε; ἤδη πέπυσαι παρ' ἐμοῦ, ὅ τι φημί 25 D αὐτὴν εἶναι, ὥστε τὸ μετὰ τοῦτο ἐρωτᾶς, εἰ οὐ καλὴ μοι δοκεῖ εἶναι;

ΠΩΛ. Οὐ γὰρ πέπυσμαι ὅτι ἔμπειρίαν τινὰ αὐτὴν φῆς εἶναι;

ΣΩ. Βούλει οὔν, ἐπειδὴ τιμᾶς τὸ χαρίζεσθαι, σμικρὸν 30 τί μοι χαρίσασθαι;

ΠΩΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ἐροῦ νῦν με, ὁποιοία ἦτις μοι δοκεῖ τέχνη εἶναι.

ΠΩΛ. Ἐρωτῶ δὴ, τίς τέχνη ὁποιοία;

ΣΩ. Οὐδεμία, ὦ Πῶλε. 35

ΠΩΛ. Ἀλλὰ τί; φάθι.